

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst-terviktekst
01.12.2021
Hetkel kehtiv
RT I, 17.11.2021, 1

Välja kuulutanud
Vabariigi President
08.11.2021 otsus nr 7

Veterinaarseadus¹

Vastu võetud 27.10.2021

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolev seadus reguleerib:
- 1) veterinaararsti kutsetegevuse aluseid;
 - 2) looma pidamist, loomse saaduse, loomse paljundusmaterjali ning loomse kõrvalsaaduse ja loomsest kõrvalsaadusest saadud toote käitlemist, täpsustades ja täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/429 loomataudide kohta, millega muudetakse teatavaid loomatervise valdkonna õigusakte või tunnistatakse need kehtetuks (loomatervise määrus) (ELT L 84, 31.03.2016, lk 1–208) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1–33);
 - 3) loomade ja kaupade Eestisse toimetamist, nendega kauplemist ja nende eksporti, täpsustades ja täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus) (ELT L 95, 07.04.2017, lk 1–142), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/429;
 - 4) lemmikloomade liikumist Euroopa Liidu liikmesriikide (edaspidi *liikmesriik*) vahel, täpsustades ja täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/429 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 576/2013 lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 998/2003 (ELT L 178, 28.06.2013, lk 1–26);
 - 5) looma ja inimese tervise kaitseks vajalikke loomataudi ennetamise ja tõrje korralduse aluseid, täpsustades ja täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/429;
 - 6) zoonooside seire ja toidutekkelise haiguspuhangu uurimise aluseid;
 - 7) loomataudist põhjustatud kahjude hüvitamist;
 - 8) looma ja inimese tervise ning looma heaolu kaitseks vajaliku riikliku veterinaarjärelevalve (edaspidi *veterinaarjärelevalve*) käigus ning tegevus- või muu loa andmise menetluse käigus tehtava nõuetekohasuse kontrolli (edaspidi *veterinaarkontroll*) korralduse aluseid, täpsustades ja täiendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/625;
 - 9) vastutust veterinaarõuete rikkumise eest.
- (2) Käesolevas seaduses kasutatakse mõisteid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EL) 2016/429 ning (EL) 2017/625 ja nende rakendamiseks vastu võetud õigusaktide tähenduses, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(3) **Valdkonna eest vastutav ministervõib** oma pädevuse piires määrusega kehtestada nõuded looma ja inimese tervise kaitseks taudiennetuse ja -tõrje ning muude veterinaarmedetmete rakendamiseks küsimuses, mille

otsustamise õigus on käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud Euroopa Liidu õigusakti või selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti või rakendusakti kohaselt liikmesriigil.

(4) Valdkonna eest vastutav minister võib oma pädevuse piires kehtestada looma ja inimese tervise kaitseks taudiennetuse ja -tõrje ning muude veterinaarmedetmete rakendamiseks käskkirja küsimuses, mille otsustamise õigus on käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud Euroopa Liidu õigusakti või selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusakti või rakendusakti kohaselt liikmesriigil.

§ 2. Seaduste kohaldamine

(1) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) 2017/625 ja (EL) 2016/429 ning käesolevas seaduses sätestatud erisusi.

(2) Käesoleva seaduse alusel teostatavale veterinaarjärelevalvele kohaldatakse korra- ja veterinaarseadust käesolevas seaduses sätestatud erisustega.

(3) Käesoleva seaduse alusel teostatavale Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 9 lõike 1 punkti a loetellu kantud loomataudi tõrjele kohaldatakse hädaolukorra seadust käesolevas seaduses sätestatud erisustega.

(4) Põllumajanduslooma pidamisel ja loomse saaduse, välja arvatud loomse kõrvalsaaduse käitlemisel osaleva isiku tervisekontrolli suhtes kohaldatakse nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seadust.

§ 3. Veterinaarnõuded

(1) Veterinaarnõuded käesoleva seaduse tähenduses on Euroopa Liidu õigusaktides ning käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides inimese elu ja tervise ning looma tervise ja heaolu kaitsmise eesmärgil kehtestatud nõuded:

- 1) veterinaararsti kutsetegevuse kohta;
- 2) loomataudi ennetamise ja tõrje kohta;
- 3) loomse saaduse, loomse kõrvalsaaduse, loomsest kõrvalsaadusest saadud toote ja loomse paljundusmaterjali ohutuse tagamise kohta.

(2) Veterinaarnõuetena käsitatakse ka:

- 1) söödaseaduses ja selle alusel kehtestatud ravimisööda väljakirjutamise nõudeid;
- 2) toiduseaduses ja selle alusel kehtestatud loomse toidu hügieeni nõudeid;
- 3) loomakaitseseaduses ja selle alusel kehtestatud loomade heaolu tagamise nõudeid, välja arvatud looduses vabalt elavate loomade ja katseloomade kaitse nõuded.

(3) Juriidilisele isikule veterinaarnõuetest tulenevate kohustuste täitmise korraldab tema seaduslik esindaja.

§ 4. Loomne saadus

(1) Loomne saadus käesoleva seaduse tähenduses on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad (ELT L 139, 30.04.2004, lk 55–205), I lisa punktis 8.1 sätestatud loomne toode.

(2) Loomse saaduse kohta käivaid sätteid kohaldatakse ka loomse kõrvalsaaduse ja loomsest kõrvalsaadusest saadud toote kohta, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti.

§ 5. Loomapidaja ja loomapidamisettevõtte

(1) Loomapidaja käesoleva seaduse tähenduses on ettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 4 punkti 24 tähenduses.

(2) Loomapidamisettevõtte käesoleva seaduse tähenduses on ettevõtte Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 4 punkti 27 tähenduses.

§ 6. Loomataud

(1) Loomataud käesoleva seaduse tähenduses on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 5 lõike 1 punktis a ja II lisas loetletud loomahaigus, sealhulgas zoonoos või muu loomahaigus, mille on põhjustanud bioloogiline haigusetekiitaja, mis võib kas otseselt või keskkonna vahendusel kanduda ühelt loomalt teisele, loomalt inimesele ja vastupidi. Käesoleva seaduse tähenduses loetakse loomataudiks ka selline loomade massiline haigestumine, mida põhjustaval haigusetekiitajal puudub omadus üle kanduda.

(2) Eriti ohtlik loomataud käesoleva seaduse tähenduses on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 9 lõike 1 punktis a osutatud loetelus nimetatud loomataud.

(3) Muu loomataud käesoleva seaduse tähenduses on loomataud, mis ei ole loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 5 lõike 1 punktis a ja II lisas ning mida ei peeta esilekerkivaks loomataudiks sama määruse artikli 6 tähenduses.

(4) Teatamiskohustuslik loomataud käesoleva seaduse tähenduses on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 9 lõike 1 punktis e nimetatud loomataud.

§ 7. Zoonoos ja toidutekkeline haiguspuhang

(1) Zoonoos on otseselt või kaudselt loomulikul teel looma ja inimese vahel edasikanduv haigus või nakkus. Zoonoosi suhtes kohaldatakse loomataudi kohta käivaid sätteid.

(2) Zoonoosne haigusetekitaja on viirus, bakter, seen, parasiit või bioloogiline tegur, mis võib põhjustada zoonoosi.

(3) Toidutekkeline haiguspuhang käesoleva seaduse tähenduses on teatavatel asjaoludel kahel või enamal inimesel täheldatud haigus- või nakkusjuhtumi esinemine või olukord, kus haigus- ja nakkusjuhtumite arv ületab prognoositud arvu ning kus need on seotud või on tõenäoliselt seotud sama toiduga.

§ 8. Veterinaarjärelevalve ja veterinaarkontroll

Veterinaarjärelevalve ja veterinaarkontrolli toimingud käesoleva seaduse tähenduses on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/625 artiklis 2 nimetatud toimingud.

§ 9. Pädev asutus

Kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti, on Põllumajandus- ja Toiduamet pädev asutus:

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/429 artikli 4 punkti 55 tähenduses;
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 576/2013 tähenduses, välja arvatud sama määruse artiklites 33–35 sätestatud juhtudel, kui pädev asutus on Maksu- ja Tolliamet;
- 3) välisriigi kutsekvalifikatsiooni tunnustamise seaduse 3. ja 3¹. peatüki tähenduses.

§ 10. Otsuse kättetoimetamine

Kui käesoleva seaduse alusel tehtud otsus toimetatakse kätte posti teel, võib seda teha lihtkirjaga, tähtkirjaga või väljastusteataga tähtkirjaga.

2. peatükk

Veterinaararsti kutsetegevus

§ 11. Veterinaararsti kvalifikatsioon

(1) Veterinaararsti kvalifikatsiooni omandamiseks läbitakse loomaarstiõppe õppekava kas Eesti Maaülikoolis või välisriigi asjaomases õppeasutuses. Muijal kui Eestis omandatud veterinaararsti kvalifikatsiooni tunnustatakse välisriigi kutsekvalifikatsiooni tunnustamise seaduse ja käesoleva seaduse kohaselt.

(2) Eesti Maaülikooli loomaarstiõppe kliinilise õppe korraldamisega seotud tegevuskulude katmist lisarahastatakse riigieelarvest Maaeluministeeriumi eelarve kaudu. Maaeluministeerium lähtub loomaarstiõppe kliinilise õppe lisarahastamisel Eesti Maaülikooli ettepanekutest ja loomaarstiõppe kliiniliseks õppeks riigieelarves ettenähtud vahenditest.

(3) Maaeluministeerium sõlmib Eesti Maaülikooliga loomaarstiõppe kliinilise õppe korraldamisega seotud tegevuskulude katmise lisarahastamiseks halduslepingu.

§ 12. Kutsetegevuse luba

(1) Veterinaararst käesoleva seaduse tähenduses on veterinaararsti kvalifikatsiooniga isik, kellel on veterinaarteenuse osutamiseks vajalik veterinaararsti kutsetegevuse luba (edaspidi *kutsetegevuse luba*).

(2) Veterinaarteenus käesoleva seaduse tähenduses on veterinaararsti osutatav loomahaiguse ravi, loomahaiguse ennetamine ja diagnoosimine, sealhulgas laboratoorne diagnoosimine, ning looma tervise ja heaolu tagamiseks vajalik muu menetlus.

(3) Veterinaararst osutab veterinaarteenust iseseisvalt füüsilisest isikust ettevõtjana või temaga lepingulises suhtes oleva ettevõtja kaudu.

(4) Kutsetegevuse loa andmise, loa kehtivuse peatamise ja kehtetuks tunnistamise ning loa andmisest keeldumise otsustab Põllumajandus- ja Toiduamet.

(5) Kutsetegevuse luba on tähtjatu.

§ 13. Kutsetegevuse loa taotlemine

(1) Kutsetegevuse loa taotleja esitab Põllumajandus- ja Toiduametile:

- 1) taotluse;
- 2) elulookirjelduse, mis sisaldab muu hulgas taotleja ees- ja perekonnanime, eelmist ees- ja perekonnanime või eelmisi ees- ja perekonnanimesid, isikukoodi või selle puudumise korral sünniaega ning isikut tõendava dokumendi nimetust ja numbrit, kontaktandmeid, eelmise töökoha asukoha riiki ning kutsealase töökäigu kirjeldust;
- 3) veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendava dokumendi koopia;
- 4) erialast täiendamist tõendava dokumendi koopia.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud dokumenti ei pea esitama, kui kutsetegevuse luba taotletakse viie aasta jooksul veterinaararsti kvalifikatsiooni omandamisest arvates.

(3) Enne taotluse esitamist tasub kutsetegevuse loa taotleja taotluse läbivaatamise eest riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

(4) Kutsetegevuse loa taotleja võib taotluse esitada elektroonilises vormis digitaalallkirjastatult või muul sellesarnasel turvalisel viisil, mis võimaldab taotlejat tuvastada.

§ 14. Kutsetegevuse loa taotlemine liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis ja Šveitsis veterinaararsti kvalifikatsiooni omandamise korral

(1) Kutsetegevuse loa taotleja, kes on omandanud veterinaararsti kvalifikatsiooni liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis, esitab Põllumajandus- ja Toiduametile käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktides 1–3 nimetatud dokumendid ja andmed ning Euroopa kutsekaardi olemasolu korral ka selle andmed.

(2) Põllumajandus- ja Toiduamet annab kutsetegevuse loa taotlejale kinnituse taotluse kättesaamise kohta kolme tööpäeva jooksul käesoleva seaduse § 13 lõike 1 punktides 1–3 nimetatud dokumentide ja andmete saamisest arvates.

(3) Liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis omandatud veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendab dokument, mis annab veterinaararstile õiguse osutada veterinaarteenust asjaomases liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis.

(4) Kutsetegevuse loa andmise aluseks olevate liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide loetelu kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

(5) Kui liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis veterinaararsti kvalifikatsiooni omandanud isiku kvalifikatsiooni tõendav dokument ei ole nimetatud käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel kehtestatud loetelus, otsustab Põllumajandus- ja Toiduamet loa andmise välisriigi kutsekvalifikatsiooni tunnustamise seaduses sätestatu kohaselt, küsides vajaduse korral Eesti Maaülikooli arvamust.

(6) Kui veterinaararsti kutsealal on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.09.2005, lk 22–142) artikli 4a lõike 7 alusel Euroopa Komisjoni rakendusmäärusega kasutusele võetud Euroopa kutsekaart ning liikmesriigi, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi või Šveitsi pädev asutus on Eesti pädevale asutusele edastanud taotluse isiku Eestis töötamiseks, kohaldatakse Euroopa kutsekaardi taotlemisele ja taotluse menetlemisele välisriigi kutsekvalifikatsiooni tunnustamise seaduse §-e 21¹, 21⁴ ja 21⁵.

§ 15. Kutsetegevuse loa taotlemine muus välisriigis veterinaararsti kvalifikatsiooni omandamise korral

(1) Käesoleva seaduse §-s 14 nimetatata välisriigis veterinaararsti kvalifikatsiooni omandanud isik esitab kutsetegevuse loa saamiseks Põllumajandus- ja Toiduametile lisaks § 13 lõikes 1 nimetatud dokumentidele ja andmetele ka veterinaararsti kvalifikatsiooni tõendava dokumendi väljastanud õppeasutuse loomaarstiõppe õppekava.

(2) Põllumajandus- ja Toiduamet annab kutsetegevuse loa taotlejale kinnituse taotluse kättesaamise kohta kolme tööpäeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete saamisest arvates ning esitab nõuetekohased dokumendid ja andmed Eesti Maaülikoolile hinnangu saamiseks kolme tööpäeva jooksul nende saamisest arvates.

(3) Eesti Maaülikool annab hinnangu selle kohta, kas kutsetegevuse loa taotleja läbitud õppekava vastab Eesti asjakohasele õppekavale, ning teeb vajaduse korral ettepaneku täiendusõppe kohta, võttes arvesse isiku

töökogemust ja läbitud täiendusõppeid, 40 tööpäeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 viidatud dokumentide ja andmete saamisest arvates.

(4) Kui Eesti Maaülikooli antud hinnangu alusel ei erine kutsetegevuse loa taotleja läbitud õppekava oluliselt Eesti loomaarstiõppe õppekavast, menetleb Põllumajandus- ja Toiduamet taotlust käesolevas seaduses sätestatud korras.

(5) Kui Eesti Maaülikooli antud hinnangu alusel erineb kutsetegevuse loa taotleja läbitud õppekava oluliselt Eesti loomaarstiõppe õppekavast ja taotleja peab läbima asjakohase täiendusõppe, on tal võimalik teha hinnangu saamisele järgneva 60 tööpäeva jooksul Eesti Maaülikooli koostatud ja korraldatud sobivustest oma teadmiste tõendamiseks või läbida vajalikus mahus loomaarstiõppe õppekava tingimustele vastav täiendusõpe koos lõpuhindamisega Eesti Maaülikoolis tasulise õppe raames vastavalt õppekorraldusele. Sobivustestiga kontrollitakse ja hinnatakse kutsetegevuse loa taotleja kutse-, eri- ja ametiteadmisi ning oskusi ja vilumust.

(6) Veterinaararsti sobivustesti koostamise, korraldamise ja hindamise ning sobivustesti tulemustest teatamise korra kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

(7) Kui käesoleva seaduse §-s 14 nimetatata välisriigis omandatud kvalifikatsiooniga isiku kvalifikatsiooni on varem tunnustanud teine liikmesriik, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriik või Šveits ja isikul on selles riigis kolmeaastane töökogemus veterinaararstina, otsustab Põllumajandus- ja Toiduamet kutsetegevuse loa andmise käesolevas seaduses sätestatud korras, arvestades välisriigi kutsekvalifikatsiooni tunnustamise seaduses sätestatud. Kutsetegevuse loa taotlemiseks esitab isik lisaks käesoleva seaduse § 13 lõikes 1 nimetatud dokumentidele ja andmetele dokumendi, mis tõendab tema töökogemust ja õigust osutada veterinaarteenust liikmesriigis, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis.

(8) Kui veterinaararsti kutsealal on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/36/EÜ artikli 4a lõike 7 alusel Euroopa Komisjoni rakendusmäärusega kasutusele võetud Euroopa kutsekaart ning liikmesriigi, Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi või Šveitsi pädev asutus on Eesti pädevale asutusele edastanud taotluse isiku Eestis töötamiseks, kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud juhul Euroopa kutsekaardi taotlemisele ja taotluse menetlemisele välisriigi kutsekvalifikatsiooni tunnustamise seaduse §-e 21¹, 21⁴ ja 21⁵.

§ 16. Kutsetegevuse loa andmine ja loa andmisest keeldumine

(1) Põllumajandus- ja Toiduamet menetleb kutsetegevuse loa taotlust ning teeb kutsetegevuse loa andmise või loa andmisest keeldumise otsuse 20 tööpäeva jooksul otsuse tegemiseks vajalike dokumentide ja andmete saamisest arvates.

(2) Kui kutsetegevuse loa taotluse menetlemise käigus selgub käesoleva seaduse § 14 lõikes 5 nimetatud asjaolu, võib Põllumajandus- ja Toiduamet pikendada otsuse tegemise tähtaega 60 tööpäevani, teatades sellest loa taotlejale viivitamata ja lisades põhjuse.

(3) Kutsetegevuse loale märgitakse:

- 1) kutsetegevuse loa omaja ees- ja perekonnanimi;
- 2) kutsetegevuse loa omaja isikukood või selle puudumise korral sünniaeg;
- 3) kutsetegevuse loa väljaandmise kuupäev ja koht;
- 4) kutsetegevuse loa number.

(4) Põllumajandus- ja Toiduamet keeldub kutsetegevuse loa andmisest, kui:

- 1) loa taotlemisel on tahtlikult esitatud valeandmeid;
- 2) veterinaararsti suhtes kehtib jõustunud kohtuotsus, millega on temalt ära võetud veterinaarteenuse osutamise õigus;
- 3) loa taotleja kvalifikatsioon ei vasta asjaomasel erialal töötamiseks nõutavale kvalifikatsioonile;
- 4) loa taotleja töötab üldapteegis, veterinaarapteegis või ravimite hulgimüügi või tootmise tegevusloa omaja juures ja ta ei tohi osutada veterinaarteenust tulenevalt ravimiseaduse § 43 lõikest 7;
- 5) taotleja on teenistuses veterinaarjärelevalveametnikuna ja tal on avaliku teenistuse seaduse § 60 lõike 2 alusel täielikult keelatud tegeleda kõrvaltegevusena veterinaarteenuse osutamisega.

§ 17. Kutsetegevuse loa kehtivuse peatamine

(1) Põllumajandus- ja Toiduamet võib peatada kutsetegevuse loa kehtivuse, tehes asjakohase märke käesoleva seaduse § 21 lõikes 1 nimetatud registrisse, kui:

- 1) veterinaararst rikub oma kutsetegevuses oluliselt õigusakti nõuet või kui rikkumisega kaasneb oluline oht looma elule või tervisele;
- 2) veterinaararst ei pea oma kutsetegevuses kinni veterinaararsti kutse-eetikast ega järgi head veterinaarset tava;
- 3) veterinaararst ei ole esitanud Põllumajandus- ja Toiduametile oma ajakohaseid andmeid või ei ole kandnud neid § 21 lõikes 1 nimetatud registrisse;